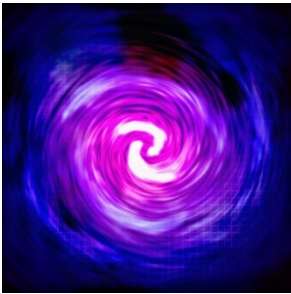

THỂ SỰ XOAY VẸN (Bài 4)

Lê Việt Thường

Đề Tài : VỀ THỰC CHẤT VÀ Ý NGHĨA CỦA VÀI HUYỀN THOẠI VIỆT

Trong bài viết gần đây, chúng tôi có phát biểu như sau:

“Điểm **then chốt** ở đây là cần phải hiểu rõ và nắm vững **THỰC CHẤT** của “**Nhân vật Huyền thoại**” thường bị hiểu lầm, mà trên thực tế được “**cu thể hóa**” bằng các **Biểu tượng** hay **Sơ nguyên tượng**. Chẳng hạn Sơ nguyên tượng **Người Cha** hoặc **Người Mẹ** là hai Sơ nguyên tượng **Tối Cổ** của Nhân loại **Kết Tụ Kinh nghiệm** cũng như **Kết Tinh** các **Đức Tính** của hàng triệu, hàng tỷ người Cha, người Mẹ trong thực tế của Lịch sử con người. Do đó, **KHÔNG** có người Cha, người Mẹ nào trong đời sống cụ thể có thể **Đáp Ứng** nổi trình độ **Kinh Nghiệm** cùng với các **Đức Tính** của hai Sơ nguyên tượng **Người Cha** hoặc **Người Mẹ** được đề cập trong Huyền Thoại không biết bao nhiêu lần bởi muôn ngàn thế hệ !

Tuy Giác quan ta không nhận ra, vì **Biểu tượng**, **Sơ nguyên tượng** **KHÔNG** nằm ở Thế giới **Hiện Tượng** hữu hình mà ở Thế giới **Siêu Linh** vô hình ẩn sâu trong Nội Ngã của mỗi con người, nhưng nếu Tu tập đúng đường thì hành giả có thể **Thế nghiệm** được các **Biểu tượng**, **Sơ nguyên tượng** liên hệ mà **Năng lực** có thể giúp đương sự trở thành **người Cha** hoặc **người**

Me Tốt trong cuộc sống thực tế cũng như đồng thời thực hiện được nhiều điều ơn ích khác nữa !

Đối với Dân tộc **VIỆT**, Sơ nguyên tượng Người Cha là **Lạc Long Quân**, và Sơ nguyên tượng Người Mẹ là **Âu Cơ**.”(1)

Và ai trong chúng ta là người Việt đều biết rằng Lạc Long Quân và Âu Cơ đóng một vai trò chính yếu trong “Huyền Sử Tiên Rồng”

Đề tài này, chúng tôi đã trình bày khá đầy đủ trong một vài bài viết trước đây . Ở đây, chúng tôi xin tóm tắt vừa đủ để áp dụng cho trường hợp này.

Chúng ta biết rằng Huyền Thoại, Sử Truyền kỳ rất phổ biến ở thời kỳ sơ khai của mọi dân tộc. Sử Cổ Truyền của dân tộc Việt được mở đầu bằng họ Hồng Bàng, Lạc Long Quân với 18 đời Hùng Vương và các truyện đi kèm như được chép trong sách “Lĩnh Nam Trích Quái”.....

Ở các thế hệ vừa qua, vì phương pháp Khoa Học nhiều khi được áp dụng một cách quá trớn hay không đúng chỗ nên đã gây nên một phong trào chống đối nhất là từ phía những nhà Hậu Hiện Đại như Nietzsche (Triết), Jung (Tâm Lý), Lévi-Strauss (Nhân Chủng)....

Ngày nay, nhiều Học Giả trong các lãnh vực khác nhau đã bàn đến cũng như xử dụng Huyền Thoại trong địa hạt chuyên môn của mình như Georges Gusdorf trong Triết Học, Marcel Granet trong Xã Hội Học, Claude Lévi-Strauss trong Nhân Chủng Học, và gần đây Stephen Oppenheimer trong tác phẩm “Eden in the East”.....vvv.....

Tóm tắt các phát kiến gần đây của các khoa Nhân Văn, Cổ Triết gia Kim Định chia các lối tiếp cận Huyền thoại, Huyền sử ra làm 3 cấp bậc:

–đệ nhất cấp là hiểu theo Nghĩa **Đen**

–đệ nhị cấp là hiểu theo nghĩa **Sử địa, Xã hội**

–đề tam cấp là hiểu theo nghĩa **Biểu tượng Triết lý**

Nói theo Cơ cấu nghĩa đen là **hiện nghĩa** (phéno-texte) đối với **ẩn nghĩa** (géno-texte đề tam cấp).(3)

Lý do của tình trạng nêu trên là vì trong lãnh vực Huyền thoại, Huyền sử, hiện hữu song song 2 loại nhu cầu có vẻ **trái ngược** nhau:

Vì đối tượng của Huyền thoại, Huyền sử là **Toàn Dân**, nên trong tiến trình hình thành của chúng, được sử dụng loại ngôn ngữ mà mục tiêu là làm sao đối tượng **Bình dân** nhất cũng có thể hiểu được một chút gì qua nghĩa đen hay là **hiện nghĩa** (phéno-texte)

Nhưng mặt khác, muốn tìm hiểu thấu đáo, người nghiên cứu phải cố gắng bao quát các khía cạnh khác nhau, nhất là phần **ẩn nghĩa** (géno-texte đề tam cấp) đồng thời chú ý tới bầu khí **toàn bộ** cũng như **nền tảng** cơ cấu của vấn đề.

Trước tiên, Huyền Thoại phải được “hiểu theo NGHĨA BÓNG” chứ KHÔNG được “hiểu theo Nghĩa Đen” như Sử Ký! Chẳng hạn khi trong Huyền Thoại “TIÊN RỒNG” có đề cập đến việc “Mẹ Âu Cơ sinh ra một bọc trứng đem ra bỏ ngoài đồng, trong bọc nở ra một trăm trứng, mỗi trứng là một con, bà đem về nuôi nấng, không cho ăn, cho bú mà tự nhiên trường đại, trí dũng song toàn, ai cũng úy phục, bảo nhau là những anh em phi thường”.

Muốn hiểu đoạn trên, điều cần TRÁNH nhất là “hiểu theo Nghĩa Đen” vì Huyền Thoại nhấn mạnh trên Ý NGHĨA, ĐẠO LÝ, chứ không phải trên Sự Kiện và phải được “hiểu theo NGHĨA BÓNG”.

Do đó, ta có thể hiểu đoạn văn trên như sau: giống như trước kia chúng ta có thói quen gọi nhau là ĐỒNG BÀO thì chính Tinh Hoa, Ý Nghĩa của hai từ ‘Đồng Bào’ được diễn tả qua Huyền Thoại “Bọc Trứng ÂU CƠ” để chỉ mọi người VIỆT cùng chung một MẸ sống trong Tinh Nhà là ĐÙM BỌC, San Sẻ. Yêu Thương, Bình đẳng, lấy chữ HÒA làm Lý Tưởng, cũng như theo Tinh Thần NHÂN CHỦ lấy sự Tự Lực, Tự Cường làm Tiêu Chuẩn để SỐNG.

Đặc biệt ý tưởng “Mẹ Âu Cơ vớt Bọc Trứng ra đồng mà trăm con đều phương trưởng” hàm ngụ chế độ BÌNH SẢN của Tổ Tiên chúng ta : ai cũng được có phần Tài Sản. Đó là cách thức ĐÚNG ĐẮN nhất để hiểu đoạn văn trên, chứ ĐỪNG HIỂU LẦM rằng Mẹ Âu Cơ là một bà mẹ “ác ôn” nhẫn tâm” liệng” con ra đồng rồi bắt con mình “chịu đói chịu khát!

Cũng như ở đoạn văn tiếp theo sau của “truyện Hồng Bàng”

“Long Quân ở lâu dưới Thủy Phủ; mẹ con ở một mình, nhớ về Bắc quốc liền đi lên biên cảnh; Hoàng Đế nghe tin lấy làm sợ mới phân binh trấn ngự quan tái; mẹ con không về Bắc được, đêm ngày gọi Long Quân:

– Bô ở phương nào làm cho mẹ con ta thương nhớ!

Long Quân hốt nhiên lại đến, gặp mẹ con ở Tương Dã. Âu Cơ nói:

– Thiếp vốn người Bắc, cùng ở một nơi với quân, sinh được một trăm trai mà không có gì cúc dưỡng, xin cùng theo nhau chớ nên xa bỏ, khiến cho ta là người không chồng không vợ, một mình vò vố.

Long Quân bảo:- Ta là loài rồng, sinh trưởng ở thủy tộc; nàng là giống tiên, người ở trên đất, vốn chẳng như nhau, tuy rằng khí âm dương hợp lại mà có con, nhưng phương viên bất đồng, thủy hỏa tương khắc, khó mà ở cùng nhau trường cửu. Bây giờ phải ly biệt, ta đem năm mươi trai về Thủy Phủ phân trị các xứ, năm mươi trai theo nàng ở trên đất, chia nước mà cai trị, dù lên núi xuống nước nhưng có việc thì cùng nghe, không được bỏ nhau”

Ở đoạn văn sau này cũng như ở đoạn văn trước, phải biết **VƯỢT** qua nghĩa Đen hay Hiện nghĩa để nhắm đến **nghĩa Bóng** hay **Ẩn nghĩa** của câu chuyện. Nhằm đạt được mục tiêu này, cần phải đặt Huyền thoại, Huyền sử trong bầu khí **Toàn thể** của nền Văn hóa VIỆT là nền Văn hóa **HAI CHIỀU KÍCH** là cái mà Tây Phương đã đánh mất, mà hậu quả theo Heidegger, triết

gia nổi tiếng nhất của Tây Âu hiện đại, rằng “văn hóa Tây Âu đi đến đâu thì gieo máu và nước mắt đến đó”.

Mà đặc tính Hai Chiều Kích cũng là Khám Phá gần đây của Khoa học ở đợt cao nhất là Vật lý Vi thể trong Vũ trụ Vạn vật

Thật vậy, “đó là điều cuối cùng con người đã nhận ra dần dần xuyên qua sự hình thành của khoa học mà ban đầu là hai giây nóng lạnh của điện lực, rồi hai cực tích của từ khí, sau là proton-electron trong nguyên tử, và cuối cùng bắc cầu sang triết đó là thuyết tương đối của Einstein mà tinh hoa là không thời nhất phiến, tức không gian với thời gian đúc là một (space-time-continuum),(4)

Và Hai Chiều Kích cũng là đặc tính của Đạo Âm Dương của Kinh Dịch còn được gọi là “Đạo đi ra” và “Đạo đi về”

“**Đạo đi ra**’ vì Bát quái, tức Vạn vật sinh ra từ Thái cực, theo thuyết của Lão Tử :”Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật”

Bát quái được xếp trong Tiên thiên bát quái đồ. Sở dĩ gọi là Tiên thiên bát quái vì đó là những yếu tố âm dương căn bản để sinh ra vạn hữu, sinh ra mọi biến cố, mọi biến dịch trong thiên nhiên, trong xã hội loài người và chính trong tâm con người, (5)

Chính vì tính chất Hai Chiều Kích nên Đạo Âm Dương của Kinh Dịch không những là **Đạo đi ra** mà còn là “**Đạo đi về**” nữa! “Bát quái đã được sinh ra từ Thái cực, sẽ đi về đâu ? Các yếu tố âm dương do bát quái đại diện sẽ biến chuyển di động theo nhiều kiểu cách khác nhau, nhưng luôn luôn trở về với Thái cực để tìm người đối ngẫu của mình, Trạch (đoài) sẽ kiếm sơn (cấn), lôi (chấn) sẽ kiếm phong (tôn), hỏa (ly) sẽ kiếm thủy (khảm), càn sẽ kiếm khôn để giao hòa với nhau. Đây là một ước vọng vô cùng to lớn của tất cả yếu tố âm dương trong trời đất. Dương sẽ về với âm, âm sẽ về với dương.....(6)

Vậy nên, đoạn văn ở trên của Huyền sử về việc Me Âu Cơ đem 50 con lên Núi và Cha Lạc Long Quân đem 50 con xuống Biển , theo

Cố Triết gia Kim Định phải được hiểu như sự **PHÂN CỰC** trong vai trò và công việc giữa Me Âu Cơ và Cha Lạc Long Quân tương đương với “Đạo đi ra” của Kinh Dịch có thể được so sánh với hiện tượng “Big Bang” trong Khoa Học Vật Lý liên quan đến sự xuất hiện và hình thành của Vũ Trụ Vạn Vật.

Ngoài ra, sở dĩ trong Kinh Dịch có luật PHẢN-PHỤC hay hành trình ĐI VỀ là vì con người tiểu ngã thường hay quên “Đi về”! Mặt khác, “Đi Về” hay luật Phản Phục của Dịch Lý có lẽ bắt nguồn từ câu cuối cùng cũng như điểm nhấn mạnh của Huyền sử TIÊN RỒNG là nhưng có việc thì cùng nghe, không được bỏ nhau “

Tóm lại, , trong lãnh vực Huyền thoại, Huyền sử như đã nói ở trên, phải biết **VƯỢT** qua nghĩa Đen hay Hiện nghĩa để nhắm đến **nghĩa Bóng** hay **Ẩn nghĩa** của câu chuyện, cũng như cần phải đặt Huyền thoại, Huyền sử trong bầu khí **Toàn thể** của nền Văn hóa VIỆT là nền Văn hóa **HAI CHIỀU KÍCH**. Mà hệ quả đối với “Huyền sử Tiên Rồng” là sau khi ghi nhận hiện tượng **PHÂN CỰC** qua đoạn văn Me Âu Cơ đem 50 con lên Núi và Cha Lạc Long Quân đem 50 con xuống Biển, thì phải biết kết thúc bằng câu cuối cùng nhưng có việc thì cùng nghe, không được bỏ nhau cũng là điểm nhấn mạnh của “Huyền sử Tiên Rồng” vì hiện tượng “Rồng Tiên Hội Ngộ” ở **CÁNH ĐỒNG TƯỢNG** mới là điểm Quan Trọng **NHẤT** của “Huyền Sử Tiên Rồng”

“Cánh Đồng Tượng” là nhóm chữ được xử dụng để diễn tả một cách bóng bẩy mỗi **TƯỢNG QUAN** trong Tư Tượng HUYỀN THOẠI. Cố Triết gia Kim Định đã phát biểu về vấn đề này như sau:

“Trong phạm vi thuần túy Lý Thuyết cũng vậy: tự Ý Niệm ra Tư Tượng, từ tư tượng ra Ý Thức Hệ, từ ý thức hệ ra Cơ Cấu..... tóm lại **SỰ VẬT** chỉ đạt được **CƠ CẤU** đối với Tâm Trí ở một trình độ Thức Giác nào đó. Nhưng cuối cùng phải nhảy ra **KHỎI** vòng vây của **LÝ TRÍ** thì mới thấy mỗi **TƯỢNG QUAN** nằm ngậm nôi kết

hết mọi Sự Vật vào một Liên Hệ căn bản ràng buộc tất cả Trời, Đất, Người thành một THỂ; “*thiên địa vạn vật nhất thể*”. Huyền Sử TIÊN RỒNG gọi đợt này là **CÁNH ĐỒNG TƯƠNG**. Phải đạt đến “Cánh Đồng Tương” mới mong hiểu được Ý NGHĨA của Huyền Sử “(7)

Vây nên, không lạ gì nhiều *tay* Trí thức chịu ảnh hưởng DUY LÝ của Tây Phương, không chịu nghiên cứu nghiêm chỉnh hàng hoàng cũng như không chịu đọc kỹ câu cuối cùng của “Huyền Sử Tiên Rồng” **nhưng có việc thì cùng nghe, không được bỏ nhau.** đã vội vã tuyên bố là “âm mưu của giặc Tàu” ???!!!

Trong lãnh vực Huyền thoại, Huyền sử như đã nói ở trên, phải biết **VƯỢT** qua nghĩa Đen hay Hiện nghĩa để nhắm đến **nghĩa Bóng** hay **Ẩn nghĩa** của câu chuyện, thì sẽ nhận ra rằng mối **TƯƠNG QUAN** trong Tư Tưởng của “Huyền Sử Tiên Rồng” đã giúp Việt tộc **ĐI TRƯỚC** về mặt Văn Hóa, Sử Trình của Nhân Loại **hiều ngàn năm.**

Trái lại, đám Trí thức DUY LÝ ở trên chỉ bám vào Nghĩa **Đen** hay Hiện nghĩa nhằm Xuyên Tạc Ý nghĩa **thực sự** của Huyền thoại Huyền sử.

Còn về vấn đề “Vật biểu RÔNG”, **ai bắt chước ai ?** Có phải **Ta bắt chước Tàu** như có người xuyên tạc hay thực sự chính **Tàu bắt chước Ta** ?

Thật vậy, nếu chịu nghiên cứu một cách nghiêm chỉnh thấu đáo, ta sẽ nhận thấy **chỉ đến thời nhà Hán (từ khoảng 200 năm TCN đến khoảng 200 năm SCN) , Tàu mới nhân Vật biểu RÔNG.** Còn bao vật biểu của Tàu trước đó như **hùm, cú, cá...** đều lần lượt bị đào thải.

Còn hai Vật biểu **TIÊN-RỒNG** của Việt tộc hiện hữu **ít nhất** từ thời **HỒNG BÀNG 2879 TCN**, là niên đại vua Kinh Dương

Vương, trước cả Hoàng Đế khoảng 2698 TCN đến 2599 TCN tương truyền là Thủy tổ của người Tàu.

Ngoài ra, chỉ cần theo dõi sự Tiến Triển của Nghệ Thuật Đồ Đồng của nhà Thương (là nhà đầu tiên tách ra khỏi đại khối Di Việt đề sau này thành lập nước Tàu) do đó còn chịu ảnh hưởng rất nhiều của Nghệ Thuật Đồ Đồng của dân Di Việt. Đến nỗi ông Deselev học giả người Nga đã nhìn nhận những nét đại đồng tiêu di giữa nghệ thuật nhà Thương và Việt Nam Đông Sơn.

Trong Nghệ Thuật Đồ Đồng của nhà Thương nổi tiếng nhất là **Văn Thao Thiết** đến nỗi gọi đồ đồng là Thao Thiết. Lúc đầu vì nhà Thương nhận Hổ làm vật tổ (do ảnh hưởng Du Mục) nên khởi nguyên Thao Thiết của nhà Thương có hình đầu hổ, nhưng rồi dần dần bị cảm hóa do tinh thần Nông Nghiệp của Di Việt, nên Thao Thiết từ đầu hổ trước tiên biến ra đầu bò. Sau đó đi sâu hơn vào văn hóa Việt: Thao Thiết chuyển sang hình chim và rồng. Tức là ghé lại với Tiên Rồng của Việt đó !

Bước cuối cùng, RỒNG đã trùm lên Thao Thiết và đuôi Hổ đi hẳn.(8)

Phần trình bày nêu trên về sự Tiến triển Nghệ Thuật Đồ Đồng của nhà Thương qua văn Thao Thiết cho thấy rằng về phương diện Nghệ thuật cũng như Vật tổ, Vật biểu, chính TÀU BẮT CHƯỚC VIỆT chứ KHÔNG phải Ngược Lại như có người xuyên tạc.

Và như đã nói ở trên, chỉ đến thời nhà Hán, Tàu mới nhận Vật biểu RỒNG. Còn bao vật biểu của Tàu trước đó như hùm, cú, cá... đều lần lượt bị đào thải.

Tóm lại, nếu lập luận như có người đã làm, rằng “chuyên con Rồng” là “bằng chứng” người Việt “bắt chước người Tàu” (bị ép buộc hay tự nguyện ?) thì trái lại phần trình bày ở trên cho thấy rằng Sự Thật hoàn toàn **NGƯỢC LẠI** rằng “chuyên con Rồng”

của Việt tộc đã có từ lâu ít nhất từ thời **HÔNG BÀNG 2879 TCN**, và chính **TÀU BẮT CHƯỚC VIỆT**, cho nên chỉ đến thời nhà Hán,(từ khoảng 200 năm TCN đến khoảng 200 năm SCN) Tàu mới nhân Vật biểu RỒNG

Vậy nên, chính đương sự chứ KHÔNG phải Việt tộc bị mắc mưu của “giặc Tàu” !!!

Ngoài ra, “chuyện cháu Tiên” cũng có cùng thời với “chuyện con Rồng” của Việt tộc tức ít nhất từ thời **HÔNG BÀNG 2879 TCN**, nhằm bổ túc cho chuyện con Rồng”. Lý do là phải có **2 Vật tổ** (chim và rồng) hay **2 Vật biểu** (Tiên và Rồng) thì Tư Tưởng của Huyền thoại, Huyền sử **VIỆT** mới đạt đến trình độ **TƯƠNG QUAN** (“Cánh Đồng Tương”) hiện nay là đột cao nhất trong lãnh vực Tư Tưởng Huyền Thoại của Nhân loại nói chung !

Trái lại, vì chỉ bám sát vào nghĩa Đen hay Hiên nghĩa chứ chưa vươn nổi lên đợt Ấn nghĩa nên đương sự **HIẾU SAI** Ý Nghĩa của câu chuyện, do đó, qua “Huyền Thoại Tiên Rồng” mà nét đặc trưng như đã nói ở trên, là sự hiện hữu của **2 Vật tổ** (chim và rồng) hay **2 Vật biểu** (Tiên và Rồng) nhờ đó, Tư Tưởng của Huyền thoại, Huyền sử **VIỆT** mới đạt đến trình độ **TƯƠNG QUAN** (“Cánh Đồng Tương), đã giúp Việt tộc **ĐI TRƯỚC** về mặt Văn Hóa, Sử Trình của Nhân Loại nhieu ngàn năm.

Trong khi đó, vì không cập nhật vốn kiến thức của mình nên **KHÔNG** nhận ra Chân Giá Trị của sự hiện hữu của **2 Vật tổ** (chim và rồng) hay **2 Vật biểu** (Tiên và Rồng) mà hệ quả là đương sự đã vội vã kết luận là âm mưu của “giặc Tàu” ???!!!. Mà không ngờ rằng chính bản thân đương sự lại bị mắc mưu của Thực dân trong việc chia rẽ dân tộc Việt do cách **HIẾU SAI** “Huyền Sử Tiên Rồng” của mình !

Riêng về tương quan giữa “Huyền Sử Tiên Rồng” và hiện tượng “Big Bang”, có người liên hệ chuyện Tổ Mẫu, Tổ Phụ chỉ sinh ra

Con TRAI trong Huyền sử với sự kiện chỉ có sự hiện diện của NĂNG LỰC (Dương) thuần túy Không có Vật Chất(Âm) TRƯỚC “Big-Bang”

Phần trình bày trên đây về “Huyền Sử Tiên Rồng” nhấn mạnh đến sự **KHÁC BIỆT** giữa Hiên nghĩa hay nghĩa Đen ở tầng đệ nhất cấp với Ẩn nghĩa hay nghĩa Biểu tượng Triết lý ở tầng đệ tam cấp

Sau đây là phần trình bày về các phương pháp khác nhau nhằm tiếp cận với lãnh vực Huyền thoại, Huyền sử được áp dụng vào một Huyền thoại VIỆT khác “Tương Truyền Đế Minh tuần thú phương Nam gặp Vụ Tiên trên núi Ngũ Lĩnh”, cũng nằm trong Truyện HỒNG BÀNG.

Đọc hay nghe kể về Truyền Thuyết trên, một người Dân VN bình thường có lẽ sẽ tưởng tượng ra câu chuyện như sau:” Sau khi sinh ra Đế Nghi với bà vợ lớn họ Thục, Đế Minh mới ra đi chu du về phương Nam và may mắn gặp được nàng con gái Vụ Tiên trên núi Ngũ Lĩnh. Đem lòng yêu thương, Đế Minh mới cưới Vụ Tiên đem về sinh ra cho Chàng được một Hoàng Nam đặt tên là Lộc Tục với dung mạo đoan chính, thông minh tính Trời.” Và theo Nietzsche, đó có thể là đề tài gợi hứng sáng tác cho các Thi Sĩ, Điêu Khắc gia, Họa Sĩ.....

Còn nhìn dưới ánh sáng của khoa Tâm Lý Miền Sâu của C. Jung, thì Đế Minh KHÔNG hẳn là một Cá Nhân đặc thù nào đó mà có thể là một SƠ NGUYÊN TƯỢNG (Archétype) hiện hữu trong thế giới Tưởng Tượng của mỗi người trong chúng ta. Điểm độc đáo của Jung là trong khi đa số chúng ta thường cho cõi Tưởng Tượng là không có Thực, thì trái lại Jung cho rằng thế giới TƯỞNG TƯỢNG (Psyche) cũng có THỰC y như thế giới Hiện Tượng, Vật Chất mà mỗi người trong chúng ta thấy, nghe, ngửi, “rờ mó”, cảm nhận.....hàng ngày. Hơn thế nữa, theo JUNG, những Sơ Nguyên tượng nằm sâu trong VÔ THỨC CỘNG THÔNG (Collective

Unconscious) Khởi Nguồn cho mọi SÁNG TẠO và là Nguồn Gốc của các TRÀO LƯU VĂN HÓA .

Còn dưới cái nhìn của Xã Hội học , thì câu chuyện “Đế Minh” KHÔNG hẳn để ám chỉ một Nhân Vật LỊCH SỬ nào mà đề cập đến những đợt NAM TIẾN kèm theo với hiện tượng thường xảy ra là Trai Bắc “Đế Minh” lấy Gái Nam “Vụ Tiên”.

Còn theo phương pháp CƠ CẤU, thì Đế Minh (hành Hỏa, số 2) kết hợp với Vụ Tiên (hành Mộc, số 3) làm nên cho NGŨ HÀNH (Ngũ Lĩnh) là nền Triết Lý chi phối tất cả địa bàn Văn Hóa của toàn vùng Viễn Đông.

Trên đây, chúng tôi thử trình bày sơ qua một vài cách thức Tiếp Cận HUYỀN THOẠI trong các lãnh vực khác nhau, nhằm nhấn mạnh đến sự TỐI QUAN TRỌNG của Huyền Thoại đối với giới Học Giả Quốc Tế ngày nay, nếu được hiểu một cách ĐÚNG ĐẮN. Thật vậy, nhờ khả năng đáp ứng nhu cầu của đại đa số các tầng lớp và lãnh vực trong xã hội loài người, nên Huyền Thoại, HUYỀN SỬ có thể đem lại sự THỐNG NHẤT Văn Hóa cũng như sự ĐOÀN KẾT Dân Tộc.

Trong khi đó, một số Trí Thức “Tây học” Việt Nam trước đây và ngay cả hôm nay, theo các khuynh hướng “Duy Khoa Học”(Positivism) hay “Duy Sử” (Historicism) vì không hiểu giá trị đích thực của Huyền Thoại, nên hô hào đả phá hay tìm cách trình bày một cách lệch lạc, do đó đã và đang đóng góp vào việc gây nên sự Phân Hóa, Chia Rẽ trong Cộng Đồng Người Việt.

Một cách đại cương và vắn tắt, điều QUÁ TRỐN mà những “tay” Duy Khoa Học hay Duy Sử thường vấp phải là muốn đem áp dụng các Tiêu Chuẩn của Khoa Học Thực Nghiệm như tính MINH NHIÊN KHÁCH QUAN với các Phương Pháp, Tiêu Chuẩn của nó vào các Khoa NHÂN VĂN. Ông Tô của DUY NGHIÊM là Auguste Comte đã thử làm điều này và đã THẤT BẠI!

Tuy nhiên, trong các Khoa NHÂN VĂN như khoa HUYỀN SỬ cũng có loại QUY LUẬT kiểu “Nhân Văn” thích hợp hơn thường

gọi là tính MẠCH LẠC NỘI TẠI (Cohérence Interne), đòi hỏi phải có sự hiện diện của tính KIÊN ĐỊNH (Consistency) nhằm liên kết các Dữ Kiện lại với nhau trong một cái Khung Khoa Học (Scientific Framework). Và Tính KIÊN ĐỊNH (Consistency) là Tiêu Chuẩn QUAN TRỌNG Nhất đối với giới Học Giả QUỐC TẾ ngày nay!

Để Kết Luận, chúng ta thử đặt câu hỏi: Tại sao Heidegger, triết gia nổi tiếng nhất của Tây Âu hiện đại, lại tuyên bố “văn hóa Tây Âu đi đến đâu thì gieo máu và nước mắt đến đó”?

Lý do theo Heidegger, là do tinh chất **DUY LÝ, MỘT CHIỀU** của nền Văn hóa Tây Phương mà hệ quả của tình trạng nêu trên là vì **MỘT CHIỀU** nên được đặt trên định đề “chọn một bỏ một” do đó nền Văn hóa Tây Phương chỉ thấy **ĐỐI KHÁNG, MÂU THUÃN** ở mọi nơi, dẫn đến Chiến Tranh **TÔN GIÁO, Ý THỨC HÊ.....** trong suốt dòng Lịch sử của Tây Phương.

Một Mặt, **MỘT CHIỀU** là cái nhìn *thông tục* của đại chúng đối với thế giới xung quanh, do đó không lạ gì khi phần lớn các dân tộc đều chỉ có **MỘT Vật Tổ** như

Ấn Độ là con voi.

Nước Pháp là con gà.

Nước Đức là con chim ưng.

Nước Anh là con sư tử.

Nước Tàu trước hỏ sau rồng.....

Chỉ riêng nước Việt có **HAI Vật Tổ: chim và rồng** hay **HAI Vật Biểu Tiên và Rồng** ngay từ đầu

Nhưng mặt khác, vấn đề đối với Tây Phương ở đây là Văn hóa, Triết học cũng lại có cái nhìn **MỘT CHIỀU** giống như đại chúng,

mà hậu quả như triết gia Heidegger đã tuyên bố “văn hóa Tây Âu đi đến đâu thì gieo máu và nước mắt đến đó”

Vậy nên, thiết tưởng, muốn bắt đầu một tiến trình **HÒA GIẢI Chân Thực** chứ không phải NGUY HÒA kiểu csVN, trước tiên phải tập nhìn thế giới xung quanh với cái nhìn **HAI CHIỀU KÍCH** như Tổ Tiên Việt tộc đã làm với **HAI VẬT TỒ: chim và rỗng** hay **HAI VẬT BIỂU Tiên và Rỗng** ngay từ đầu.

Mà hệ quả như chúng tôi đã phát biểu ở trên, Tư Tưởng của Huyền thoại, Huyền sử **VIỆT** mới đạt đến trình độ **TƯƠNG QUAN** (“Cánh Đồng Tương”) hiện nay là **đột cao nhất** trong lãnh vực Tư Tưởng Huyền Thoại của Nhân loại nói chung ! do đó đã giúp Việt tộc **ĐI TRƯỚC** về mặt Văn Hóa, Sử Trình của Nhân Loại **nhiều ngàn năm**

Lê Việt Thường

CHÚ THÍCH

1)<http://minhtrietviet.net/the-su-xoay-van-bai-3/>

2)<http://vietnamvanhien.net/kinhhungkhaitriet2.html>

3)Kim Định, “Kinh Hùng Khải Triết”, <http://vietnamvanhien.net/kinhhungkhaitriet.html>

4)Idem

5)Thái Đông A, “Đạo Dịch trong việc tìm hiểu Kinh Dịch và văn hóa Đông Á” <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/08/DAO-DICH-TRONG-VIEC-TIM-HIEU-KINH-DICH-VAN-HOA-DONG-A-tron-bai.pdf>

6)Idem

7)Kim Định, “Hùng Việt Sử Ca”, Chương 11”Huyền Sử Cũng Là Hùng Sử” <http://vietnamvanhien.net/hungvietsuca.html>

8)Kim Định, “Sứ Điệp Trống Đông” <http://vietnamvanhien.net/sudieptrongdong.pdf>